

FLACĂRA ROSIE

Organ al comitetelor orașenești și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orașenești și raional

Anul XIII
Nr. 3605
4 pagini 20 bani
Joi
8 martie
1956

- Frumusețea muncii creatoare pag. 2
- Să ne cunoaștem candidații pag. 2
- Informații pag. 2
- Din experiența colectivului de creație, al brigăzii artistice de agitație de la Uzina electrică pag. 2
- Norma de lucru a fiecărui muncitor — participă din planul de producție al întreprinderii pag. 3
- Pretutindeni femeile își fac datoria pag. 3
- Viața de partid — Stimularea criticii și autocriticii — obligațiile statutară a fiecărui membru de partid pag. 3
- Scurte știri externe pag. 4

8 Martie — Ziua Internațională a Femeii

Femeile din țara noastră sârbătoresc în acest an ziua de 8 Martie — sârbătoarea lor internațională — sub semnul avântului în muncă al întregului popor pentru îndeplinirea mărețelor sarcini ale celui de-al doilea plan cincinal. Ele trec în revistă cu îndreptățită mândrie succesele obținute până astăzi și pășesc cu încredere în viitor.

Au rămas numai ca o amintire timpurile de odinioară când femeia din România burghezo-moșierască lipsită de cele mai elementare drepturi, îndepărtată de școală, împiedicată să ia parte la viața politică, exploatarea și umilită, primea pentru munca ei un salariu de batjocură, iar femeia gravidă sau mamă era de-a dreptul aruncată pe drumuri de patronul capitalist. Azi, în țara noastră femeile se bucură de cele mai largi drepturi democratice, participă activ la viața economică, politică și culturală a țării. Un număr însemnat de femei, ocupă funcții de răspundere în aparatul de stat, 66 femei de diferite profesii, sunt deputate în Marea Adunare Națională, iar peste 33 mii sunt deputate în saturele populare, 4.000 dintre ele ocupând funcții de vicepreședinți. Avem femei magistrați și femei academicieni. Numărul cadrelor didactice din rândul femeilor se apropie de 70.000. În producție în anul cincinalului au fost cuprinse peste 300.000 de femei. Din rândul lor, dovedind multă pricepere pentru meseria învățată s-au ridicat 20.000 de matri, ingineri și tehnicieni. Nume ca cel al ing. Maria Petrilă, director adjunct la uzinele textile „30 Decembrie”, sau a inginerii Maria Brăsoveanu „de la fabrica „Teba”, nume ca ale frunțășelor Elena Drăgan, filatoare la „30 Decembrie” sau Oszi Paraschiva, frunțășă la fabrica „Tricolor roșu” sunt bine cunoscute și prețuite în orașul nostru. Ne mândrim astăzi pe bună dreptate că în întreaga țară aproape 50.000 de femei sunt frunțășe în producție dintre care 673 au dat prețioase inovații în procesul de producție. În comerțul de stat și în orașul nostru ca în întreaga țară aproape 50 la sută din numărul total al salariaților sunt femei.

Figura țărăncii de odinioară, Istovită de muncă și batjocorită, declamă de nașteri în cele mai cumplite condiții de mizerie, a dispărut făcând loc femeii de la țară de astăzi, colectiviste sau întovărășite, deputate sau membre comitetei de femei. Mii de țărănci muncitoare au intrat în gospodăriile agricole colective convingându-se de avantajele muncii în comun. Sunt bine cunoscute în raionul și orașul nostru nume ca cel al colectiviste Ioana Cure, membră în consiliul de conducere al gospodăriei agricole colective din Covășinț sau al Ghizelei Igaz, colectiviste din Gai, care pentru hărnicia ei, zilele trecute a fost propusă candidată în actualele alegeri. Sătence, care altădată nu reușeau să buchisească slovele, astăzi frecventează cercuri agro tehnice sau cursuri de tehnicieni și socotitori pentru a ocupa locuri de răspundere.

Munca femeilor din țara noastră este cinstită și apreciată. Aproape 6.000 de femei sunt decorate cu diferite ordine și medalii, peste 60 de femei de știință, scriitoare și artiste sunt laureate ale Premiului de Stat, 35 de femei din țara noastră sunt maestre emerite ale artei și artiste emerite, 22 femei sunt profesoare și învățătoare emerite. Numeroși părinți din orașul nostru sunt recunoscători profesoarelor emerite, Nacht Libertina care a pregătit mai multe promoții de viitoare cadre prețioase pentru patrie sau profesoarei Maria Schmidt, directoarea școlii medii nr. 4 din Arad, ori conștiințoasei învățătoare Felicia Avram și multe altele.

Ce poate fi mai îmbucurător pentru o mamă când își știe copiii îngrijii și vegheați încă înainte de a se naște, când an de an în bugetul statului sumele destinate ocrotirii ma-

mei și copilului sunt tot mai mari, când tot ce e mai frumos și mai bun este hărăzit să desăvârșescă sănătatea, învățătura și educația copiilor, când a naște și a crește mai mulți copii este considerat ca un fapt de mare cinste și răsplătit cu înalte distincții. Numai în orașul nostru avem 15 mame eroine, aproape 100 de femei care au născut de la 5 până la 9 copii au fost decorate cu Gloria și Medalia Maternității, 843 femei primesc ajutorul familial de stat.

În Raportul de activitate prezentat la cel de-al II-lea Congres al P.M.R. tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus: „Organizațiile noastre de partid trebuie să aibă permanent în vedere faptul că femeile reprezintă mai mult de jumătate din populația țării, că ele posedă o nesecată energie și joacă un mare rol în viața obștească economică și culturală”.

În îndeplinirea sarcinilor primului cincinal, femeile au dat dovadă de muncă și abnegație.

Partidul trasează ca sarcină de seamă pregătirea politică și profesională a femeilor, promovarea lor în munci de răspundere în economie, organe de stat și organizații obștești. Cu totul altele sînt condițiile de viață ale femeilor din țările capitaliste. Îndepărtate de la viața politică și socială, suferă jugul greu al exploatarea, urmările șomajului, persecuțiile împotriva organizațiilor democratice de femei. Situația lor este și mai grea în țările coloniale și dependente unde asupra lor apasă un jug dublu: al asuprii feudale și al aservirii coloniale. Dar oricare ar fi mijloacele la care ar recurge reacțiunea, femeile muncitoare de pretutindeni se ridică la luptă pentru o viață mai bună, pentru apărarea păcii. În Italia numeroase delegații de femei din Genova, Savoia, Florența au mers la Roma, cerind audiență la ministrul deputații, la conducătorii instituțiilor de stat pentru a-și exprima revendicările lor. În Germania occidentală femeile se împotrivesc reînvierii militarismului revanșard, demonstrând pe străzile orașelor, scandând lozincile „Nu vrem cazărni ci locuințe”.

Ca urmare a hotărârilor Congresului mondial al mamelor, care a avut loc în cursul anului trecut la Geneva, a fost constituit un comitet permanent internațional al mamelor din care fac parte femei din 36 de țări. Acest comitet a trimis guvernelor marilor puteri o scrisoare în care, în numele tuturor mamelor, cere încheierea unui acord pentru încetarea experiențelor cu arme nucleare. Femeile din țara noastră își exprimă hotărârea de a apăra viața noastră nouă, drepturile și libertățile cucerite în anii puterii populare, pentru apărarea viitorului copiilor. Ele luptă activ în cadrul Federației Democratice Internaționale a Femeilor pentru slăbirea Încordării internaționale, pentru prietenia între popoare. Ele sprijină cu hotărâre politica elaborată de partidul și guvernul nostru pentru apărarea păcii.

Peste câteva zile, în țara noastră vor avea loc alegerile de deputați în saturele populare. Mai mult de 30 la sută din candidații Frontului Democratice Populare sînt femei. Trecînd în fața urnelor, femeile — odinioară excluse de la acest drept, astăzi conștințite de Constituția R.P.R. — își exprimă dragostea pentru partid și guvern, voința lor de a munci pentru înflorirea țării, îndeplinind sarcinile grandioase ale celui de-al doilea plan cincinal, hotărârea de a apăra cauza păcii. În fiecare oraș și în fiecare sat, în fiecare uzină, instituție sau atelier, pe fiecare stradă, în fiecare casă și în fiecare familie, femeile trebuie să știe că votul lor reprezintă o contribuție dintre cele mai însemnate la construirea unei vieți noi, la cauza socialismului și a păcii.

11 Martie

Mai sînt 3 zile pînă la alegeri

Pregătiri în vederea alegerilor

La secția de votare, de pe lângă clubul fabricii „Teba”, se fac intense pregătiri. Pînă acum, au fost instalate și pavoazate toate cabinetele și urnele de vot. În sala clubului au fost puse portretele conducătorilor partidului și guvernului. S-au confecționat 20 indicatoare de lemn, care au fost fixate pe străzile din raza secției de votare. În apropierea clădirii, au mai fost fixate 4 panouri indicatoare pe care sînt trecute toate străzile din circumscripțiile electorale, care aparțin de această secție.

Acum, echipa culturală a fabricii pregătește cîntecele și dansurile, în vederea unui program, pentru ziua alegerilor.

În cadrul întreprinderii comunale Arad se desfășoară o muncă intensă în vederea alegerilor. Astfel, cu o lună înainte, întreprinderea comunală Arad a luat sub patronaj secția de votare orașenească nr. 36, din Sinicicolaul Mic. Aci s-a amenajat localul căminului cultural pentru secția de votare, lucru care a fost făcut de către angajații întreprinderii, în timpul lor liber. S-au amenajat cele 6 cabinete de vot și s-a pavoazat secția de votare, în vederea alegerilor.

În fiecare duminică, 4 echipe de agitații al organizației de bază de la întreprinderea comunală desfășoară o muncă de agitație în mijlocul locuitorilor din Sinicicolaul Mic. În munca de agitație, s-au evidențiat comunistii Ioan Gherdan, Ioan Mărcuș și Francisc Fohr II.

Pentru ca alegătorii să cunoască pe candidații lor, s-au organizat 4 întâlniri între locuitorii și candidații Eugenia Salagor și Iosif Racz, din această circumscripție.

În vederea zilei alegerilor, echipa culturală a întreprinderii se pregătește să dea un program artistic, în ziua de 11 martie, la secția de votare de pe strada Dobrogeanu Gherea.

A treia oară candidată în alegeri

De șase ani Eva Aczel este deputată în cartierul Drăgășani. În vederea noilor alegeri, cetățenii cartierului au propus-o din nou candidată. În fiecare casă țînăra candidată este bine cunoscută și respectată, deoarece la toate ușile a bătut de nenumărate ori, să vadă ce probleme mai au oamenii de rezolvat, sau să-i mobilizeze în vreo activitate obștească.

Eva Aczel și-a câștigat stima și aprecierea în rîndurile cetățenilor printr-o muncă însușită și o rodnică activitate desfășurată pe țărîm obștească, în anii cit a fost deputată. A făcut parte din comisia permanentă financiară a statului popular orașenești, iar apoi a fost numită secretara comisiei. A desfășurat o susținută muncă de lămurire în rîndurile cetățenilor atît din cartierul său, cît și în cartierele Gal, Șega, Pirneava, Grădiște, pentru achitarea obligațiilor față de stat. Mergea din-casă în-casă. Ploaia, vîntul, zăpada sau căldura n-au putut s-o împiedice în realizarea sarcinilor. Roadele muncii n-au înfrîizat să se arate. Cetățenii cu care a stat de vorbă și-au plătit la timp impozitele și și-au achitat celelalte obligații către stat.

Intr-una din zile au venit la ea cîțiva cetățeni din strada Beethoven, care i-au spus că este prea mult no-

Miting în cinstea alegerilor

Sala mare a clubului „Teba” a găzduit, în după amiaza zilei de 6 martie, un entuziast miting în cinstea alegerilor de deputați.

Cu acest prilej a luat cuvîntul tovarășul dr. Zoltan Rosenberg, candidatul în circumscripția electorală regională nr. 91.

Vorbitorul a arătat condițiile internaționale în care au loc alegerile. El a spus: „Pe plan internațional politica de pace și colaborare între popoare, susținută cu hotărâre de lagărul socialist, înregistrează, pe zi ce trece, noi succese”. În continuare tovarășul dr. Rosenberg a arătat realitățile regimului de democrație populară și a subliniat importanța alegerilor din 11 martie, pentru traducerea în viață a directivelor date de cel de-al II-lea congres al partidului.

Muncitorii fabricii și-au manifestat atașamentul lor față de regimul de democrație populară și față de candidații noștri în alegeri.

Candidații în mijlocul alegătorilor

Cu cîteva seri în urmă alegătorii din satul Conop, comuna Odvoș, s-au întâlnit cu candidații lor Șoimoșan Ioviță, Spirc Francisc și Ioan Bălan.

Candidații și alegătorii au discutat împreună cum trebuie organizată campania agricolă de primăvară, cum să se împartă responsabilitatea, în ceea ce privește controlul pregătirii uneltelor și a semînelor, cum să se organizeze, cu regularitate, popularizarea învățăturilor agro tehnice prin conferințele de la căminul cultural.

Trebuie să ne străduim — a arătat tov. Șoimoșan — ca anul acesta, să convingem un număr mare de țărani muncitori, din satul nostru, să însămînțeze porumbul în pătrat, dacă vrem să avem o recoltă mai bună.

Apoi alegătorii au discutat posibilitatea mutării căminului cultural într-un local corespunzător, din centrul satului.

Adunarea s-a desfășurat într-o atmosferă tovarășească, populația satului arătînd multă încredere candidaților propuși.

Interes față de treburile obștești

În comuna Păuliș, pe lângă cooperativa de aprovizionare și desfăcere funcționează o secție de frizerie, condusă de tov. Anton Schmidt. Acest tovarăș bine cunoscut în comună este primul care a subscris actul de aderare la cooperativa meșteșugărească. O viață întreagă a muncit cinstit și a servit conștiințos pe țărani muncitori din comună. La adunările obștești, la care participă cu regularitate ridică cu justețe problemele de gospodărire a avutului obștești și ia parte la acțiunile întreprinse de statul popular. Tov. Anton Schmidt întreține curat locul său de muncă. Ca responsabil al grupului de pompieri voluntari dă dovadă de deosebită conștiințozitate și educă cetățenii din comună în ceea ce privește prevenirea incendiilor.

Pentru activitatea lui rodnică pe țărîm obștești Anton Schmidt a fost propus candidat în circumscripția electorală raională nr. 5.

SĂ LUCRAM DUPĂ NORME STABILITE ÎN MOD ȘTIINȚIFIC CO-RESPUNZĂTOARE NIVELULUI ACTUAL DE UTILARE TEHNICĂ!

Se extinde inițiativa tov. Ivantie Grada și Iosif Nagy

Chemarea tov. Ivantie Grada și Iosif Nagy, pentru îmbunătățirea normelor, adresată tuturor muncitorilor și tehnicienilor din întreprinderile arădene, a fost primită cu satisfacție și de către muncitorii de la uzinele „Iosif Rangheț”. În urma acestui fapt, în cadrul secției noastre, au început discuții vii între muncitori și tehnicieni asupra posibilităților de îmbunătățire a normelor la diferite operații, constatîndu-se că și la noi sînt asemenea condiții. Ne atașăm întru totul inițiativei tovarășilor Ivantie Grada și Iosif Nagy de la uzinele „Gheorghe Dimitrov”, de a lucra după norme stabilite în mod științific, corespunzătoare nivelului actual de utilizare tehnică.

În acest scop cerem îmbunătățirea normelor la reperate S. 3, 0263, 0264, 0265, 2.402, 2.507, 3.510, 3.605, 3.843, 6.072, 6.077, 6.141, 7.023, 9.124 și 9.302, la operația de turnare-formare de la 163 minute total ce exista înainte, la 49,80 minute, realizînd astfel o economie de timp de 113,20 minute.

Cerem îmbunătățirea acestor norme datorită introducerii turnării în cochile, prin care s-a putut elimina formarea pe mașini de format.

Sîntem convinși că pe zi ce trece tot mai mulți muncitori frunțășe vor alătura acestei inițiative prețioase a tovarășilor Ivantie Grada și Iosif Nagy, în scopul creșterii producției și productivității muncii, reducerii prețului de cost al produselor, contribuind în felul acesta la realizarea sarcinilor trasate de cel de-al doilea cincinal.

Vasile Varga, Dumitru Ruxanda și Petru Pafl, turnători la uzinele „Iosif Rangheț”

Vesfeă că în ziarul „Flacăra roșie” a apărut scrisoarea tovarășilor Ivantie Grada și Iosif Nagy, de la uzinele „Gheorghe Dimitrov”. În care au cerut îmbunătățirea normelor la unele operații, s-a răspuns cu repecțiune la Atelierele E. regional C.F.R. Arad.

Situații asemănătoare sînt și la noi — spuneau muncitorii. La unele operații normele sînt stabilite în mod nejust.

Bunăoară, pentru repararea vagoanelor decolii de 2 tone, sînt prevăzute 10 zile.

Analizînd posibilitățile de care dispunem, — a spus tov. Dumitru Grozav — echipa condusă de mine cere îmbunătățirea normei la repararea vagoanelor decolii de 2 tone de la 10 zile, cît era prevăzut înainte, la 8 zile. În urma acestei îmbunătățiri, productivitatea muncii la această operație va crește cu 17 la sută.

Sosirea în Capitală a unei delegații de femei sovietice

La invitația Comitetului Femeilor Democratice din R.P.R. și Consiliului General A.R.L.U.S., luni la amiază a sosit în Capitală o delegație de femei din U.R.S.S. care va participa la sârbătorirea zilei de 8 Martie — Ziua Internațională a Femeii.

Din delegație fac parte: Ana Ghendievna Tukanova, locțiitor al ministrului Culturii din R.S.F.S. Rusă, Liubov Timofeevna Kosmodemjanskaja și Sofia Silvestrovna Ghilevskaja, redactor la revista „Femeia Sovietică”.

FRUNTAȘE ÎN PRODUCȚIE ȘI ÎN ACTIVITATEA OBȘTEASCĂ

ELENA BODI, artistă la Teatrul de stat din Arad, decorată cu „Ordinul Muncii” clasa III-a.

ANGELA BEJ, directoarea școlii medii de fete nr. 2 din Arad.

ELISABETA PELZER, strungar frunțășă la uzinele „Gheorghe Dimitrov” din Arad.

FLORICA MUTU, mamă a 10 copii, decorată cu „Gloria Maternă” și „Mamă Eroină”, gospodină din Arad.

GHIZELA IGAZ, colectivistă frunțășă în brigada de cîmp de la gospodăria agricolă colectivă din cartierul Gal.

WEIDNER MATILDA, muncitoare frunțășă la fabrica produse lactate din Arad.

Frumusețea muncii creatoare

E un lucru minunat cînd un om muncind, nu se mulțumește cu ceea ce a învățat la început în profesia sa — oricare ar fi ea — ci se frîntîntă, își pune la contribuție toată forța și inteligența, pentru a găsi forme noi, mai rodnice.

Căutarea permanentă, străduința de a realiza astăzi mai mult și mai bine decît ieri, și de a întrece mline nivelul zilei de astăzi, sînt trăsături specifice oamenilor de azi.

mergea destul de încet. Stau eu și mă gîndesc: ce-i de făcut? Cum s-ar putea încălca mașina fără ca cel ce o mînuiește să fie în pericol? Mi-am dat seama că operația trebuie mecanizată, dar cum? După mai multe încercări am reușit să construiesc un jgheab pe care pleasa aluneca singură pînă la matriță și, astfel muncitorul nu mai trebuie să-și pună mîna în pericol. Și plus am cîștigat și timp! Simplu, nu?

In timp ce vorbește, tov. Karacsony face o schiță pe hîrtie, explicîndu-ne. Orice urmă de timiditate din ambele părți a dispărut și acum ne înțelegem de minune. Cu aceeași însușire vorbesc despre celelalte inovații ale sale, ba ne destăinuie și proiectele de viitor. Îl preocupă ideea să automatizeze operația de presare a butoanelor pentru forreber.

O ultimă întrebare, tovarășe Karacsony! De cînd vă preocupă asemenea probleme?

Unul dintre nenumărații inovatori din orașul nostru este tov. Ștefan Karacsony de la fabrica „Fierarul”.

„In cabinetul tehnic e cald și liniște. Cu vocea domoală, tov. Karacsony cuprinde în câteva cuvinte simple tot treutul său, toată viața sa: a intrat ucenic la 14 ani — sînt 32 ani de atunci. Meseria: lăcătuș, mecanic, șofer, montor.

„Una ține de cealaltă” explică el. Muncеște cu drag. Ce-ar mai putea să spună despre sine?

Vorbește rar, șovăind parcă. Pe obrazul lui prelungește un zîmbet oarecum mirat: nu este obișnuit să dea interviuri. Dar cînd începem să vorbim despre munca lui, e cu totul altceva. În ochii săi se aprinde o lumină și ezitarea din glas dispare. Profităm de ocazie și-l rugăm să ne spună ceva despre felul cum a conceput inovațiile, care le-am văzut explicate, cu aproape două luni în urmă, la expoziția din piața Mihai Viteazul.

„Păi să vedeți, — începe el — sînt maștru la secția balamalelor, care se face la presa cu fricțiune, mi-a pricinuit de mult timp bătăle de cap, deoarece numeroși muncitori s-au accidentat cînd introduceau manual piesa în mașină, și, pe lângă acest fapt, treaba

— Cum să vă spun? Eu mi-am iubit meseria întotdeauna, dar înainte n-aveam de ce să mă ocup de inovații, n-aveam pentru cine. O dată, pe cînd lucram la fabrica de ață, am avut ideea să fac un dispozitiv pentru inele la mașina de mătase. Ideea s-a folosit, dar reprezentantul patronului s-a grăbit să remarcă cu grosolanie: „Să nu-ți închipui că chestia asta îți va aduce vreun folos. Nu era nevoie să te ostenesci!”

Acum inovațiile mele au fost premiate și firește că-mi pare bine. Dar ceea ce e mai important, e că munca noastră e prețioasă, că lucrez în mijlocul unor oameni care au nevoie de ele în folosul lor și al meu.

Între-adevăr, acesta este un lucru important și frumos, și tot atât de important și frumos e faptul că oamenii-și dau seama de aceasta.

Să ne cunoaștem candidații

In circumscripția electorală regională nr. 88 candidaază ing. AUREL PĂDUREANU, de la Atelierele C.F.R.

In circumscripția orășenească nr. 65 candidaază Nicolae Drucean, muncitor la fabrica „Teba”.

In circumscripția orășenească nr. 66 candidaază Felicia Hoțărăn, gospodină. In circumscripția orășenească nr. 67 candidaază Ilie Agavriloaiei, muncitor la fabrica „Teba”. In circumscripția orășenească nr. 68 candidaază Grigore Popescu, muncitor la fabrica „Flerarul”.

In circumscripția orășenească nr. 69 candidaază Gheorghe Lup, muncitor la fabrica „Josif Ranghet”. In circumscripția orășenească nr. 74 candidaază Mihai Șiclovan, muncitor. In circumscripția orășenească nr. 75 candidaază Gheorghe Stănculeanu, In circumscripția orășenească nr. 76 candidaază Paraschiva Oszl, muncitoare la fabrica „Tricolor roșu”. In circumscripția orășenească nr. 77 candidaază Eva Aczel, mic meseriaș. In circumscripția orășenească nr. 78 candidaază Iuliana Klein, funcționară la T.R.C.L.T. nr. 4. In circumscripția orășenească nr. 79 candidaază Vasile Diaconu, activist al Consiliului sindical de gospodărire comunală. In circumscripția orășenească nr. 80 candidaază Emeric Pavlicel, lăcătuș la Atelierele C.F.R. In circumscripția orășenească nr. 107 candidaază Alexandru Kelemen, activist la sfatul popular orășenesc. In cir-

cumscripția orășenească nr. 108 candidaază Iosif Sirbuț, șef-mașinist la Teatrul de stat. In circumscripția orășenească nr. 109 candidaază Maria Schmidt, directoarea școlii medii nr. 4. In circumscripția orășenească nr. 110 candidaază Ludmila Wiener, casnică. In circumscripția orășenească nr. 111 candidaază Loghin Radu. In circumscripția orășenească nr. 112 candidaază Silvia Szekeres, gospodină. In circumscripția orășenească nr. 113 candidaază Ana Maris, muncitoare la uzinele „30 Decembrie”. In circumscripția orășenească nr. 114 candidaază Cornel Șoritea, inginer la T.R.C.L.T. In circumscripția orășenească nr. 115 candidaază Lazăr Don, salariat la sfatul popular orășenesc. In circumscripția orășenească nr. 116 candidaază Ștefan Majnko, muncitor la fabrica „Josif Ranghet”. In circumscripția orășenească nr. 117 candidaază Mihai Anghel, tehnician la fabrica „Josif Ranghet”. In circumscripția orășenească nr. 118 candidaază Elena Drăgoi, artistă la Teatrul de stat. In circumscripția orășenească nr. 119 candidaază Elza Scheer, funcționară la O.C.L. „Alimentara”. In circumscripția orășenească nr. 120 candidaază Dezideriu Kelemen, salariat la sfatul popular orășenesc. In circumscripția orășenească nr. 121 candidaază dr. Ioan Pescariu, medic-șef la Spitalul unificat de a-

Pregătiri pentru campania agricolă de primăvară

Țăranii muncitori din comuna Firiteaz se pregătesc intens pentru începerea campaniei agricole de primăvară. La cele 4 centre de reparat mașini și unelte agricole s-a reparat în total 117 mașini și unelte agricole din sectorul individual.

O atenție deosebită s-a acordat și selectării semințelor, lucrarea care este pe terminate.

La gospodăriile țăranilor muncitori Pavel Stancu, Ștefan Orbulov și alții, la gospodăriile colective din Firiteaz și satul aparținător Fiscuț, precum și la cele două școli sînt

puncte de germinație unde se încearcă puterea de încolțire a semințelor.

Paralel cu efectuarea acestor lucrări, colectivitățile din Firiteaz au transportat pînă acum peste 150 tone gunoi de grajd pe cîmp. Luînd exemplul colectivităților și țăranii muncitori Ioan Dumicel, Nicolae Cărănean și mulți alții au transportat pînă în prezent peste 60 tone de gunoi putred de grajd pe cîmp. Această lucrare continuă.

LIVIU MOȚ, coresp.

Vor cultiva mai multe plante tehnice

Cunoscînd avantajele ce se pot obține în urma cultivării plantelor tehnice, colectivitățile din comuna Variaș, raionul Sînicolaul Mare au contractat cu diferite întreprinderi de stat să cultive anul acesta 80 ha. sfeclă de zahăr, 15 ha. cînepă, 30 ha. coreandru, 3 ha. ardei boia etc. In acest

scop s-a repartizat terenul corespunzător cultivării acestor plante. Din timp s-a arat terenul și s-a transportat o însemnată cantitate de gunoi. Colectivitățile din Variaș sînt hotărîți ca îndată ce timpul va permite să înceapă însămînțările de primăvară în epocile stabilite de agrominim.

Se dezvoltă ferma zootehnică

Un lucru nescos de venitul întregos gospodăriei colective este și ferma zootehnică. De acest lucru s-au convins și membrii gospodăriei colective „Flacăra roșie” din comuna Variaș, raionul Sînicolaul Mare. El acordă o mare grijă animalelor de muncă și celor de producție, întreținîndu-le după recomandările zootehniciștilor. Ca urmare a acestui fapt, numărul animalelor din ferma zootehnică a crescut an de an. In prezent colecti-

viștii din Variaș se mîndresc cu ferma zootehnică compusă din 102 cabaline, 24 vaci cu lapte, 36 viței, 51 ecroale, 143 porci, 276 oi de rasă, 74 sturpi, 58 iepuri de casă și 215 păsări.

Numai în cursul anului trecut gospodăria colectivă a obținut de la ferma zootehnică un venit de peste 950.000 lei. Colectivitățile din Variaș sînt hotărîți ca în cel de-al doilea plan cincinal să dezvolte și mai mult ferma zootehnică.

Pe lângă brigăzile artistice de agitație muncesc un colectiv de creație, adică un grup de tovarășii talentați,

care redactează textele, cupletele, dîndu-le o formă cât mai atrăgătoare. Colectivul de creație, prin activitatea sa, trebuie să înfățișeze nemîlțocit fapte, întâmplări vii, reale, luate fie din producție, specifice unei întreprinderi, fie de ordin general, care să cuprindă aspectele vieții în localitatea respectivă sau aspecte cu caracter național și chiar internațional, cu un adînc răsănit în masă.

Colectivul de creație de la Uzina electrică, îndrumat și sprijinit de organizația de bază și de comitetul de întreprindere, își desfășoară activitatea în această direcție, obținînd rezultate frumoase. Colectivul este format din 3 tovarășii. Deși puțini la număr, ei se străduiesc neîncetat să creeze lucrări care să ogîndească aspecte ale vieții.

Colectivul nostru de creație, nucleul pe care se axează întreaga brigadă artistică de agitație, a luat ființă în martie 1952. La început lucrurile au mers greu. Adevsea tovarășii criticiți se supărau pe bună dreptate, țepusul satirei fiind de multe ori neobiectiv. Așa a fost la început: ne lipsea experiența, ne lipsea deprinderea.

Dar prin activitatea noastră zilnică, prin studiul bogatei experiențe a brigăzilor artistice din Uniunea Sovietică, precum și cu ajutorul textelor publicate în revista „Clubul”, am reușit să facem progrese simțitoare în munca de creație. Acum versul la ființă mai ușor, mai clar, cu mai puține durități, iar majoritatea tovarășilor satirizați pentru acțiunile lor nejuste nu se mai supără, ci caută și-și îndrepte greșelile, critica fiind principială.

Ne-am dat seama că programul brigăzilor își atinge scopul și este primit cu mulțumire de spectatori cînd tratează problemele în mod concret, arătînd numele celor despre care se

Din experiența colectivului de creație al brigăzii artistice de agitație de la Uzina electrică

vorbește, faptele lor, calitățile sau defectele pe care le au.

Roadele colectivului de creație, de la Uzina electrică, au putut fi văzute în ieșirile pe care le-a avut brigada noastră atît în oraș, cît și în satele învecinate, precum și la concursul din anul trecut, cînd am cîștigat premiul I pe regiune.

Dacă la început colectivul nostru de creație se ocupa numai de aspectele negative ale vieții, care se pretează la mai mult umor, în ultimul timp și-a îmbunătățit activitatea prin crearea de lucrări în care sînt înfățișate și aspecte pozitive. Inovatorii, fruntașii în producție și-au găsit locul de cinste pe care-l merita în cîntecul scris de colectivul nostru de creație. Iată, de pildă, finalul unei poezii închinată unui grup de muncitori fruntași de la secția întreținere, care a obținut succese însemnate în cîntecul Congresului partidului:

„Nu! nu punem, dragi tovarășii, Nici ghiolanzi de vlorele, Nici cununi bătute-n stele, Pe-ale voastre aspre frunzi. Lauda noastră, dimpreună, E cea mai fainică cunună, Cîste vouă, slavă vouă, Muncitorii fruntași și harnici, Ce clădiți o viață nouă!”

Dar cum muncesc în mod concret colectivul nostru de creație?

Pînă la definitivarea producțiilor artistice, munca noastră de creație se desfășoară în mai multe etape: culegerea materialului, împărțirea materialului între membrii colectivului și crearea propriu-zisă.

Culegerea materialului este făcută la noi de către responsabilii culturali pe întreprindere, organizatorii grupelor sindicale și, mai ales, de membrii colectivului de creație.

Dacă brigada are de gînd să prezinte un program în cîntecul unei săr-

Etapa a treia, despre care am poment, adică crearea propriu-zisă, se desfășoară după o-

rele de producție, în mod individual. (Am încercat să scriem și împreună, dar n-am reușit).

După redactarea textelor, colectivul de creație se întrunește din nou într-o sesiune de analiză a celor scrise. Se îndreaptă greșelile, cum ar fi versurile șchioape sau rimele rele, avîndu-se în vedere ca textul să contribuie la îndreptarea greșelilor și la popularizarea exemplelor bune.

După această ultimă analiză, textele rămîn în forma lor definitivă și se distribuie interpretelor, să le învețe.

În felul acesta își desfășoară activitatea colectivul de creație de la Uzina electrică.

Noi, pînă în prezent, am obținut rezultate bune în ceea ce privește crearea de material pentru brigada artistică de agitație. Dar, nu putem spune că n-avem și lipsuri. De pildă, responsabilii cu munca culturală din cadrul grupelor sindicale, care ar trebui să ne aprovizioneze tot timpul cu material brut, nu își duc sarcinile la îndeplinire în suficientă măsură.

Mai avem mult de învățat și nu ne lăsăm încîntați de succesele de pînă acum. Dimpotrivă, vom lupta zi de zi pentru ridicarea nivelului artistic al creațiilor noastre, fiind convinși că cu cît vom scrie lucrări mai bune, cu atît vom contribui mai mult la generalizarea experienței pozitive și la lichidarea lipsurilor din întreprinderea noastră. În ultimul timp colectivul de creație, împreună cu întreaga brigadă artistică de agitație, face intense pregătiri pentru faza orășenească a celui de-al IV-lea concurs al cercurilor artistice de amatori ale sindicatelor, unde dorim să obținem rezultate cît mai bune.

D. RACHICI, membru în colectivul de creație al brigăzii artistice de agitație a Uzinei electrice

orele 7—15 pe strada Gh. Lazăr nr. 20 (în clădirea secțiunii financiare raionale).

Garanția statului, secretul operațiilor, sporirea economiilor și restituirea la cerere, iată cîteva din avantajele pe care le aveți depunînd economiile la C.E.C.

Inspectoratul raional „ADAS” Arad comunică:

Toți cetățenii asigurați obligatoriu cu bunuri agricole, clădiri, animale, etc. sînt rugați să achite primele de asigurare, rămășițele din anii anteriori și rata I din 1956. De asemenea să se achite rata II-a pe 1956, scadență după 1 martie 1956.

Pentru neachitarea rămășițelor se va aplica majorări de întîrziere și grade de urmărire.

Ghișeul este deschis zilnic între

Transmisie de la Palatul Cultural

Deși este abia 4 martie, primăvara a început să „dea semne de viață”. Ne găsim cu microfonul nostru în sala Palatului Cultural al orașului Arad. Transmitem concertul orchestrei populare a Filarmonicii de stat, dat cu concursul solistilor, colaboratori ai Radiodifuziunii romine, Alexandru Grozuță și Felician Fărcașiu.

Primăvara a adus în sală cîteva sute de spectatori. Este ora 19 și 10 minute. Orchestra nu este încă pregătită să înceapă programul. Vom transmite unele discuții de pe culoare și din culise. Ne apropiem de un grup de băieți și fete.

— Abia aștept să aud din nou orchestra populară a Filarmonicii. Am auzit că s-au pregătit pentru acest concert. Unul din orchestranții mei și spus că a muncit mult, zise un tînd.

— Da Mișule, de-abia aștept și eu.

— Dar ce-or avea de întîrzie? spuse un altul.

In sala de repetiție a orchestrei surprindem doi violoniști discutînd.

— Ce părere ai? O să meargă?

— Cred că va merge cumva... știi, vorba aceea, „mulți aud, pușin cunosc”.

Auziți și dvs. aplauzele. Orchestra a apărut în fața cortinel.

... Programul a început. E minunat. Muzică din bogatul nostru folclor. Un cîntec e mai frumos ca altul. Ce voce are Alexandru Grozuță! Se cunoaște că este un interpret valoros al muzicii noastre populare.

Apare Felician Fărcașiu, îmbrăcat într-un costum național de toată frumusețea. Publicul ascultă cu atenție și răsplătește pe solist cu vit aplauze.

Nu mai puțin aplauze i se atribuie și solistului instrumentist Gheorghe Unc din orchestră, care a interpretat cîntecul din Scodora.

Iată-ne în pauză. Surprindem discuția dintre doi auditori care, se pare, se pricepe la muzică:

— Ai auzit? Orchestra nu prea s-a pregătit.

— Asta nu este nimic, dar nici măcar atenți nu sînt. Observă mișcările lor cu totul nesigure și te convingi. Stăteam de vorbă cîndva cu Felician Fărcașiu și-mi spunea că pentru a cînta bine și a captiva publicul trebuie să ai o comportare care să nu suporte critică. E necesar să îți ai atenți, să cunoști bine cîntecul și să interprezi cu suflet...

Să fim și noi atenți în cea de-a doua parte a programului, Felician Fărcașiu cîntă o hațegană. Dar Fărcaș, orchestranțul, este neatent. Privește în sală nu la dirijor. Iată... Alexandru Grozuță cîntă „Smaranda”. Dar ce-i! Acordul orchestrei e pentru alt cîntec. Grozuță dă din umeri. Ce să mai facă...

Și rîd pe rîd surprindem alte inexactități.

Încet, încet, programul s-a terminat.

Înainte de a încheia transmisiunea, să vă împărtășesc cîteva din impresii.

Ne găsim acum instalați cu microfonul nostru în holul de la țesură — Val dragă, ce nepregătiti s-au prezentat — spune un bărbat între două vîrste.

— Alte instrumente mai populare decît violoncelul nu au găsit?

— Acordeon, de ce n-or fi avînd...

— Ai auzit ce frumos au cîntat potpoururile...

— Mi-a plăcut de Keresl la xilofon...

— Eu cred că ar trebui ca orchestranții să se ocupe mai mult cu repetițiile și să lase nuștile și alte petreceri...

— Alo... tovarșe cu microfonul... Pleacă de aici că dacă aude „Ministerul Culturii” te pomenesci că îi sprînciți cu un dirijor sau cu...

N. R. — Rupîndu-se pe neașteptate firul, transmisiia a încetat brusc. Nu vă speriați. Pe viitor vom fi mai prevăzători.

CRAINICUL, (pentru conformitate Ioan Dumitrescu)

Programul de RADIO

Recomandăm din emisiunile posturilor noastre de radio, azi, 8 martie 1956.

PROGRAMUL I. Radiojurnal și buletin meteorologic — la orele 7; 17,30. Radiojurnal și buletin sportiv — la orele 23. Buletin de știri — la orele 12,55; 15,30. Emisiune pentru sate — la orele 7,30. Emisiunea „De la strămoși pentru nepoți” — la orele 9,30. Cîntec „Muzică de cameră” de Haydn — la orele 10,30. Jurnalul femeii — la orele 11. Muzică ușoară românească — la orele 12. Cîntec pe versurile poezilor noastre — la orele 14,15. Muzică de estradă — la orele 14,45. Cîntec din trecutul de luptă al poporului nostru și jocuri populare românești — la orele 15,35. Cîntec de prietenie de compozitori din țările de democrație populară — la orele 16. Concert de muzică vocală și instrumentală — la orele 17. Conferință „Tipizarea — mijloc de ogîndire artistică a realității” — la orele 18. Curs de limba rusă (ciclul II) — la orele 18,35. Concertul or-

chestrei simfonice radio — la orele 19,45. Program interpretat de soliste de muzică populară — la orele 22,30.

PROGRAMUL II. Sumarul ziarului „Știința” — la orele 14,40. Buletin de știri — la orele 15. Radiojurnal și buletin meteorologic — la orele 16. Muzică populară oltenescă — la orele 15,05. Arii din opere interpretate de soliste ale Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. — la orele 15,30. Emisiune de povestiri științifice — la orele 17. Muzică populară franceză și argentiniană — la orele 16,15. Sfatul medicului: „Importanța zahărurilor și grăsimilor în alimentație” — la orele 17,54. Jurnalul satelor — la orele 19. Program muzical la cererea fruntașilor — la orele 19,30. Re-transmisiia emisiunii Radiodifuziunii sovietice pentru ascultătorii din R.P.R. — la orele 21,15. Radiojurnal și buletin sportiv — la orele 22. Din muzica popoarelor sovietice — la orele 22,45. Concert de noapte — la orele 23,15.

Teatru Spectacole

Teatre: DOAMNA MINISTRU, orele 11 — „Gheorghe Doja”; FURTUNA ECHINOCTIULUI, repr. 3, 5, 7 și 9 — „Nicolae Bălcescu”; PRINTESSA MARY, repr. 3, 5, 7 și 9 — „I. L. Caragiale”; VINATORUL DE MARE — „Herak Ianos”; FATA MEXICANA — „Timpușii noi”; MELODIA PIERDUTĂ, repr. 3, 5 și 7 — „Carmen”.

Cinematografe: ORELE SPERANTEI, repr. 3, 5, 7 și 9. Matineu la

Pretutindeni femeile își fac datoria

MÎNDRIA MAMEI

Femele zilelor noastre sînt îndrăznețe. Ele urcă cu pas ferm pe schele suspendate, mînuiesc strunguri, lucrează în laboratoare, intră cu curiozitate în cetatea științelor și execută lucrări de cea mai mare precizie. Am văzut chiar femei care străbat vîzduhul pilotînd avioane ce merg cu viteza sunetului, sau altele care coboară în galeriile întortochiate ale minelor.

Și totuși, una din marile meniri ale femeii, veche ca însăși omenirea, dar în același timp veșnic nouă, rămîne profesunea de... mamă. Cel ce crede însă că aceasta este cea mai ușoară, greșește.

Pe Floarea Mutu, am cunoscut-o întii prin copilii ei. Poate că acesta este mijlocul cel mai bun de a cunoaște o mamă: prin copii. Și tovarășa Floarea, n-are unu sau doi, ci zece.

Mi se dăduse greșit numărul casei în care locuiește tovarășa Mutu, așa că, după ce n-am găsit-o la numărul respectiv, am început să iau casele de pe strada Beethoven la întâmplare. La una din ferestre, am zărit o fetiță cu născutul de geam. Nime-risem bine; era Marla, unul din cei zece copii ai tovarășei Floare Mutu. Isteață și cuvîntoasă fetița mi-a dat binețe.

Mama nu-i acasă, dar poftiți înăuntru, mă chemă ea.

În lipsa mamei cel patru copii care erau acasă s-au strîns într-una din

cele trei odăi ale familiei. Încăperea e modest mobilată. Două paturi, o canapea, un dulap și o masă de scris. Masa de scris nu poate lipsi dintr-o casă unde sînt zece copii și opt din ei umblă la școală. Cei doi mai mici dorm pe canapea. Marla care e în clasa III-a elementară își face lecțiile, iar un frate mai mare Aurel, care are 13 ani, tocmai s-a întors acasă.

Am început să stăm de vorbă despre cîte toate. Despre școală, despre lecții, despre jocuri, despre gospodărie și mai ales despre mama.

Cu acea seriozitate fermecătoare caracteristică copiilor, ei mi-au împărlășit preocupările și planurile lor:

Ea, Maricica, vrea să studieze, dar încă nu știe la ce o să se oprească fiindcă la școală îi plac toate materiile. Aurel? Și el învață bine, dar mi-a trădat încă un secret: îl interesează foarte mult mașinile.

În timp ce vorbim, unul din micii care dormeau pe canapea se trezește. Maricica se grăbește să-l încalce și să-l netezească părul. Pe celălalt, care mai doarme încă, îl înveștește grîjule. Nici n-o mai întreb dacă o ajută pe mama la treabă, gestul ei mi-a spus totul.

De altfel, în toată purtarea copiilor, în maturitatea ultimilor cu care discută, în vioiciunea lor, parcă se răsfîrînge mama, Sfatul ei, grija ei, exemplul ei.

Dar lată că întro timp mama a și sosit. E o femeie voinică și tînră încă. Mă salută și ea cu prietenie.

— Ai copil frumoși și cumînți tovarășa Floare.

— Da, e adevărat — recunoaște ea. — Dacă n-ai fi cumînți și n-ai învața bine, mi-ar fi foarte greu. Deși soțul meu are un salariu bun, nu e prea ușor să porți grija pentru zece copii din care opt sînt la școală, noroc că statul ne-a ajutat. Am primit această locuință frumoasă, mai puțin ajutor pentru felia cea mai mică. Am primit o sumă însemnată și cînd am fost decorată. În curînd cei mai mari vor câștiga și ei, și atunci va fi mult mai ușor.

Nici n-am băgat de seamă cînd Aurel a scos din sertar cutia câpșușă cu mătase roșie. Pe ea străluceau cele două decorații „Gloria maternă” și ordinul „Mamă eroină”. Tovarășa Floarea zîmbește: „Pentru drăcușoriiăștia le-am primit”.

Deodată ușa se deschide cu zgomot. Au mai sosit de la școală încă doi „drăcușori” cu obrazii îmbujurați.

— Ei sînt bucuria și mîndria mea — spune tovarășa Floare. Vor învăța și se vor face oameni de ispravă. În alte vremuri însă nu știu ce s-ar fi ales de ei.

Mi-am luat rămas bun. Tovarășa Floare rămîne în poartă, înconjurată de copiii ei care-mi fac semn cu mina.

STELA GABOR

Fruntașa Rozalia Tomuț

Mai e o jumătate de oră pînă la terminarea zilei de lucru. O tînră filatoare se îndreaptă spre secția filaterelor; în curînd va prelua lucrul de la schimbul său.

Se oprește în fața unei mașini. Aceasta e tovarășa ei dragă din fiecare zi. Cu gîndul la ea și-a luat un angajament solemn în cîntec aleggerilor în semn de mulțumire partidului, de a depăși planul cu 4 la sută, angajament pe care e hotărîtă să-l îndeplinească cu cinste.

Ti s-ar părea că totul e în ordine. Fetele mașinilor se roteesc toate cu aceeași viteză, angrenajele dau zgomotul lor normal.

Dar ochilor ageri ai tovarășei Sali — cum îi mai spun filatoarele din secție, nu-i scapă din vedere nici cea mai mică dereglare a mașinii. La capătul opus vede o bobină inactivă, care nu produce semntor ca și celelalte. Și asta, după cîte observă ea, e din cauza rîcii dințate care n-o pune în mișcare. Cu ajutorul mînuștrului defectul este repede înlăturat.

Tov. Sali aprovizionează mașina cu mosoarele de care are nevoie, își procură semntorul pentru alimentare, iar la preluarea schimbului totul în jurul ei este în perfectă ordine.

Mașina începe să trăiască în mîinile ei. Ei crește înima de bucurie cînd vede că fiecare mosor confine fir de calitate superioară. Cînd se rupe un fir, îl lipește repede, iar cînd se termină un fir la alimentare, îl înlocuiește imediat. Mașina și-o întreține în bună stare, o curăță la timp și-i unge bine fuzele.

Lată, acum mosoarele sînt atît de pline de semntor, încît bratele furcilor nu le mai pot cuprinde. Tînră filatoare imprimă pe ele un „4” — numărul mașinii — și cheamă echipa de levată pentru a înlocui bobinole pline cu altele goale.

Pînă la sfîrșitul schimbului, la mașina filatoare fruntașa mosoarele au fost schimbate de 6 ori, depășind și planul în această zi cu 8 la sută. Și asemenea rezultate, tov. Sali obține zilnic.

Rozalia Tomuț este doar una din sutele de mii de muncitoare din țara noastră care văd cît de luminoasă și măreață strălucește în fața ochilor noștri ziua de mîine, prin prevederile celui de-al doilea plan cincinal, și-și dă seama că fără contribuția femeilor — jumătate din populația țării — ele nu se vor putea înfăptui.

ȘTEFAN NEAMȚU

Norma de lucru a fiecărui muncitor — părțicia din planul de producție al întreprinderii

Zilele acestea, în coloanele ziarului nostru, a fost publicată scrisoarea tovarășilor Ivantie Grada și Josif Nagy, prin care au cerut îmbunătățirea normelor la diferite operații, norme care în urma introducerii tehnicii avansate nu mai corespund, ele constituind o piedică în dezvoltarea inițiativei creatoare a muncitorilor.

Această inițiativă a fost primită cu satisfacție de muncitorii și tehnicienii de la uzinele „Gh. Dimitrov”, precum și de alți muncitori din cadrul întreprinderilor arădene.

Zilnic la redacția ziarului nostru sosesc scrisori din partea muncitorilor și tehnicienilor care se alătură acestei inițiative, cerînd stabilirea unor norme pe baze tehnico-științifice.

Într-o scrisoare adresată ziarului, un grup de muncitori ne cere să arătăm ce înseamnă norme tehnico-științifice.

Răspundem mai jos la întrebarea pusă:

Cel de-al doilea plan cincinal, de asigurare a economiei socialiste unitate, pune un mare accent pe problema introducerii treptate a tehnicii noi și a procedeelor tehnologice superioare. În acest scop se vor generaliza metodele avansate de muncă folosite de frunțașii în producție, se vor introduce cu perseverență mecanizări complexe și automatizarea proceselor de producție.

Stabilirea de norme tehnice ale timpului de lucru este o uriașă forță organizatorică a producției socialiste. Ea stă la baza planificării și întreprinderii. Prin stabilirea normelor tehnice ale timpului de lucru se determină și se verifică capacitatea de producție a atelierelor, a uzinelor.

În același timp, prin normarea tehnică se pun bazele pentru fixarea salariilor potrivit principiului socialist de retribuție, după cantitatea și calitatea muncii depuse.

Condiția principală ca norma să constituie de fapt o pișchie puternică pentru ridicarea productivității muncii și pentru creșterea bunului fărî a celor ce muncesc este aceea a normelor să fie juste, adică să fie stabilite în mod științific.

Normele trebuie să țină seama de creșterea nivelului tehnic al producției, de îmbunătățirea utilitatilor, de gradul de organizare a muncii și de creșterea nivelului de calificare al muncitorilor. Lată de ce normele nu

pot sta pe loc, ci ele trebuie să se schimbe pe măsură ce se schimbă și condițiile tehnico-organizatorice ale procesului de producție.

Normele învechite sînt o piedică în calea dezvoltării industriei noastre socialiste, ele frînează creșterea producției și a productivității muncii, duc la micșorarea volumului acumulărilor socialiste, la mărirea prețului de cost al produselor, și deci la scăderea salariilor reale ale celor ce muncesc.

Normele de producție stabilite prin apreciere pe „baze statistice” sau „prin analogie” — adică pe alte baze decît cele științifice — ori sînt prea ridicate și nu pot fi realizate de muncitori în mod normal, ceea ce duce la descurajare, ori sînt prea joase, pufînd fi depășite cu mare ușurință, ceea ce de asemenea are urmări proaste asupra producției.

Tîndrind seama de faptul că pe baza normelor tehnice se elaborează planurile operative calendaristice, care asigură îndeplinirea ritmică a planului de producție, calitatea normelor de consum de timp de lucru, determină și calitatea planurilor calendaristice.

La baza planificării operative a producției trebuie să stea numai normele de consum de timp de lucru, stabilite pe baze tehnico-științifice.

Normarea tehnico-științifică astfel realizată, nu numai că contribuie la alcătuirea planurilor de producție, dar este în același timp și un instrument sigur în lupta pentru îndeplinirea planului la toți indicii.

Norma de lucru a fiecărui muncitor în parte este și trebuie să fie considerată ca o părțicia din programul de producție al întreprinderii. Numai îndeplinirea și depășirea normelor de către fiecare salariat în parte asigură îndeplinirea și depășirea sarcinilor care stau în fața întreprinderilor în cel de-al doilea plan cincinal.

Muncitorii, tehnicienii și inginerii, trebuie antrenai în întrecerea socialistică, în lupta pentru realizarea sarcinilor de plan care stau în fața sectorului de activitate pe care-l conduc.

Numai veghînd la buna organizare a locului de muncă ei vor putea aduce o contribuție simțitoare la mărirea producției și productivității muncii la obținerea unor produse de calitate superioară la un preț de cost scăzut.

C. A.

Au semnat contractul colectiv pe anul 1956

Unul din factorii care au determinat în mare măsură realizările obținute de către muncitorii unității C.F.R. Arad Podgoria în cursul anului trecut, a fost fără îndoială și contractul colectiv.

Dacă în anul 1955 au fost introduse în contractul colectiv și îndeplinite 25 de puncte, muncitorii și funcționarii, împreună cu conducerea administrativă, au propus și introdus în contractul colectiv pe anul 1956 un număr de 32 puncte, care au contribuit la îmbunătățirea și pe al departe a procesului de producție, cît și la îmbunătățirea condițiilor de muncă și a protecției muncii.

În prezent ridicarea vagoanelor se face manual, lucrare la care participă cîte 6—8 meseriași. În contractul colectiv pe anul 1956 s-a propus

confectionarea unor vîncuri cu aer comprimat, care vor ușura foarte mult operația de ridicare a vagoanelor pentru reparatii. La fel s-a propus confectionarea unui injector și a unui aparat pentru încălzit și îndreptat traverse la vagoane.

În domeniul social-cultural, s-a propus: modificarea unui cuptor pentru încălzit apa la rcniza de automotoare, confectionarea unui rezervor pentru bala atelierului, pardosirea atelierului mecanic etc.

Pentru ca toate aceste angajamente să fie îndeplinite la termen, în cadrul adunărilor sindicale pe secții în care s-a făcut prezentarea dărilor de seamă au fost arătate greutățile și lipsurile din anul trecut, s-a analizat felul cum a muncit conducerea administrativă și cum a sprijinit comite-

tul de întreprindere realizarea angajamentelor. Cu această ocazie a reieșit că ambele părți contractante au avut o permanentă preocupare și astfel, cu toate greutățile întâmpinate în aprovizionarea cu unele materiale, angajamentele luate au fost realizate. În adunarea pe întreprindere ținută luna trecută cînd s-a semnat contractul colectiv pe 1956, cei prezenți s-au angajat să contribuie la realizarea tuturor propunerilor introduse în contractul colectiv pe anul 1956.

Contractul colectiv pe anul în curs va constitui o importanță pișchie în mobilizarea muncitorilor și funcționarilor de la C.F.R. Podgoria în lupta pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor izvorcite din cel de-al II-lea plan cincinal.

VICTOR ADAH, coresp.

DORINȚA BRIGĂZII

fată tînră, se uită la rafturi și-i cere vînzătoare Maria Stoian, responsabilă brigăzii, o broboadă groasă, țărănească. Maria Stoian îl pune în fața un teanc întreg și de-abia din 7 broboade găsește una negăurită și pătrată, celelalte au orice altă formă vrei să-ți imaginezi, numai cea necesară nu. Pe fața Mariei Stoian vezi bine încurcătura, caută cuvinte convingătoare pentru ca clientul să nu plece, în timp ce adresează probabil în gînd „cuvinte de laudă” muncitorilor de la „Tricoul roșu” din orașul nostru, care nu s-au gîndit de loc la greutatea cu care se desfac asemenea mărfuri confectionate de ei.

Dar, în aceeași zi, chiar în aceeași oră poți vedea numeroase asemenea aspecte. În fața teșghelei Elenei Dezan, se oprește o femeie cu un copilăș în brațe. Cumpărătoarea dorește un costumă de lînă pentru fetița cu bucle aurii, care se vede bine că nu are mai mult de un an. Elena Dezan îl umple masa cu tot ce găsește „mai frumos”, îi vorbește polițicos, cum se pricepe ea mai bine, dar degeaba. Femeia iese. Binecîntîles. Cum o să îmbrace o fetiță de cîteva luni în culoarea cenușei ori în albastrul acesta spălăcit, fără să mai vorbim de firul aspru răsucit, pe care tovarășii de la cooperativa „Ecaterina Varga”, din orașul nostru, l-au găsit „numai bun” pentru asemenea articole, care ar trebui confectionate din cele mai pale și frumoase culori, din cele mai fine și moi materiale.

Fetele se privesc una pe alta trist. Nici azi planul n-a putut fi realizat, oricît au muncit ele, oricît de conștiincios s-au străduit să-și facă datoria.

Într-adevăr brigada frunțașă nr. 1, din unitatea nr. 19 O.C.L. Produse industriale, riscă să piardă steagul de colectiv frunțaș cu toate că nu de mult în magazinul lor s-a ținut schimbul de experiență cu brigăzile de la magazinele de confecții, cu care ocazie au sesizat faptul că sînt aprovizionați cu sortimente necerute de clienți, că bluzele și puloverele tricotate sînt ca niște șabloane, veșnic în aceleași culori și aceleași croieli, că lenjeria femeiească confectionată de fabrica Adesgo, e plină de defecte și fire fugite, că ciorapii nylon sînt de culori imposibile etc.

Nimeni n-a luat nici o măsură. Se vede bine că tovarășii din conducerea acestor unități nu cunosc cele arătate de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, la cel de-al II-lea Congres al partidului, în legătură cu exigența ce trebuie să o aibă lucrătorii din comerțul de stat la preluarea mărfurilor, preținzînd produse de bună calitate, frumos și îngrijit lucrate, cum pe bună dreptate preînză azi oamenii muncii din țara noastră. Aceasta este cea mai mare și cea mai apropiată dorință exprimată de colectivul harnicelor muncitoare din această unitate cu ocazia sărbătorii lor.

M. ROSENFELD

VIAȚA DE PARTID

Stimularea criticii și autocriticii — obligație statutară a fiecărui membru de partid

În statutul partidului, adoptat de Congresul al II-lea s-a prevăzut ca o obligație, pentru fiecare membru de partid, ca în întreaga sa activitate să stimuleze autocritica și critica în jos, să dezvăluie lipsurile și greșelile din muncă și să lupte pentru îndreptarea lor.

La uzinele textile „30 Decembrie” există un puternic nucleu de comunisti care, în majoritatea lor, înțeleg cît de critică și autocritică, o folosesc în întreaga lor activitate și obțin frumose succese. Organizațiile de bază folosesc de o armă puternică, o dezvoltă, o aplică la cîte 6—8 meseriași. În contractul colectiv pe anul 1956 s-a propus

Tot în cadrul unei adunări generale a organizației de bază de la filatură, comunistă Sidonia Tirsin, filatoare frunțașă, a criticat cu mult curaj lipsurile unor ajutori de maștri. Măsurile luate în urma criticilor, au dus la îmbunătățirea procesului de producție.

Sînt numeroase exemple cînd, în urma unei critice principiale, lipsurile au fost înlăturate, iar munca s-a îmbunătățit. De pildă, nu demult biroul organizației de bază de la țesătoria I—II, schimbul B, a criticat pe tov. Nicolae Wirschafer pentru lipsa de preocupare față de cadrele tinere, sarcinile ce le-a fost încredințate de către organizația de bază. Insusindu-și critica, a început să stea de vorbă cu tinerii, să-l lămurească despre hotărîrile partidului, despre sarcinile ce revin utemiștrilor, din aceste hotărîri, ce înseamnă a fi membru de partid, lămurindu-și și asupra altor probleme. Munca lui n-a fost zadarnică. Două tinere au cerut să devină candidate de partid, dintre care tov. Maria David a și fost discutată în adunarea generală a organizației de bază, care i-a aprobat cererea.

Aceste cîteva exemple ne dovedesc, că autocritica și critica sînt deosebit de dezvoltată în oamenii morala comunistă, atitudinea cinstită față de îndeplinirea îndatoririlor de partid sau obștești, și deprinde cu punctualitatea și cu spiritul de disciplină, însușii oamenilor muncii dorința de a înălțura cu hotărîre neajunsurile care împiedică mersul nostru înainte.

A educa membrii de partid în spiritul învățăturii marxist-leniniste, așa cum s-a subliniat în lucrările celui de-al II-lea Congres al partidului nostru, înseamnă a-i învăța pe comunisti pe baza propriilor lor lipsuri și greșeli. Nu se poate face o bună educație dacă în organizațiile de bază domnește o atmosferă de familialism, de comoditate mic-burgeză, de înăbușire a criticii sau de neînțelegere a ei. Dacă un comunist a constat o lipsă, el trebuie să facă totul pentru a o remedia. Un comunist sau un oricare al om al muncii devine mai activ dacă vede că lipsurile sesizate de el au fost înlăturate, că cei criticiți au fost îndreptați, că propunerile practice pe care le-a făcut nu numai că au fost consemnate în hotărîre sau notate în carnet, ci au fost îndeplinite. Tocmai acest aspect al criticii și autocriticii i se acordă mai puțină atenție din partea comitetului de partid și a mai multor organizații de bază de la uzinele textile „30 Decembrie”.

Ma există încă membri de partid în organizațiile de bază sau în posturile de conducere ale întreprinderii, care în loc să folosească critica și autocritica, încearcă să mușamalizeze lipsurile, sau dacă sînt criticați iau astfel de „măsuri”, încît, a doua oară, să nu mai aibă nimeni curajul de a-i critica. Cîteva fapte din viața organizației de bază ne arată că în privința stimulării criticii și autocriticii, mai sînt multe de făcut. Sînt membri de partid care nu înțeleg rostul criticii, iar alții care consideră că nimeni n-are dreptul să le spună nimic, deoarece ei sînt „atotștutori”.

Aceasta pornește mai ales de la faptul că comitetul de partid, în frunte cu tov. Josif Mihal, secretarul acestuia, promovează o critică dulce-gă, care duce mai mult spre împăcare cu lipsurile, decît spre înlăturarea lor. Deficiențele în mînuirea cu pricepere a criticii și autocriticii își găsesc explicația și în faptul că comitetul de partid nu s-a străduit să asigure însușirea de către toți comunistii a statutului partidului. Tocmai de aici pornesc cazurile de înăbușire a criticii venite de jos.

În ultima vreme, la uzinele textile „30 Decembrie” au fost reparatizai tineri ingineri, absolvenți ai diferitelor facultăți din țara noastră sau din Uniunea Sovietică. Aceștia, după cum s-a subliniat și în plenary comitetului orășenesc de partid, erau înuși să lucreze în birouri, la muncă neproductivă. Unii dintre ei au criticat conducerea administrativă pentru lipsa de interes față de cadre. Tov. Elisabeta Kulesar, inginer, a criticat conducerea administrativă, arătîndu-i că locurile inginerilor nu este în birou, ci în muncă practică, în secții. Pentru că în „îndrăznit” să arate lipsurile conducerei, peste cîteva zile tovarășa respectivă a primit decizie de transfer într-o altă întreprindere, în loc de a se lua măsuri pentru înlăturarea lipsurilor semnaltate. Asemănător a procedat conducerea administrativă de aici și cu tov. Petru Mladin și Ana Roman, care de asemenea au „îndrăznit” să tulbure atmosfera de liniște a conducerii administrative.

Unii membri de partid resping orice critică. Ei nu sînt niciodată de acord cu lipsurile ce li se arată. Tov. Rozalia Barliba, secretara organizației de bază de la țesătoria I—II, schimbul B, nu-și recunoaște lipsurile, chiar și atunci cînd i se arată concret. Cînd unii membri de partid îi arată lipsurile, ea spune că nu mai

face nimic (se retrage). Tov. Eugenia Farcaș, membră a comitetului de partid pe uzină, ori de cîte ori e criticată, plînge, iar tov. Ladislau Ōsl consideră critica ca o „descurajare” în muncă. Membri de partid ca Augustin Gîrlîci de la țesătoria III—IV, Josif Mîhes de la țesătoria I—II, schimbul C, Elena Lîrinc și alții nu țin seama de observațiile critice ale muncitorilor fără de partid. Ei consideră că o măsură administrativă poate aduce mai mult succes și aceasta nu dă atîta bătaie de cap, iar sub aceste măsuri se pot ascunde de orice critică. Numai așa se explică faptul de ce acești tovarășii neglijează îndeplinirea sarcinilor ce le sînt încredințate de către organizațiile de bază pentru a duce muncă de lîmurire în rândurile muncitorilor.

A ascunde lipsurile, a trece pasiv pe lângă deficiențele altor tovarășii de muncă, înseamnă a nu-i ajuta să-și vadă propriile lipsuri și a nu-i ajuta să le lichezeze. Acest lucru însă nu-l înțeleg unii membri de partid. Tov. Maria Barna de la sectorul filatură, schimbul unic, nici într-o sesiună nu ia cuvîntul, rămînînd pasivă față de ceea ce se discută. Același lucru se poate spune și despre tov. Ioan Răcz.

Există însă unii tovarășii care critică numai atunci cînd lor le sînt arătate anumite lipsuri. Așa procedează, de pildă, tov. Ludovic Toth, președintele comitetului sindical pe uzină. Ori de cîte ori, în consiliul de producție, este criticat, el răspunde celui care a luat cuvîntul printr-o altă critică. Toate acestea duc la locirea criticii, la frînarea inițiativei creatoare a maselor.

În statutul partidului se arată că fiecare membru de partid trebuie să lupte cu hotărîre împotriva tendințelor de acoperire a lipsurilor, împotriva mulțumirilor de sine și a ameteșii

de pe urma succesorilor în muncă, împotriva încercărilor de glîtură a criticii. Glîturarea criticii aduce daune grave intereselor partidului, poporului și statului și este inadmisibilă în activitatea unui membru de partid. Aceasta prevădere statutară trebuie respectată cu toată strictețea de către toți membrii de partid. Datoria organizațiilor de bază este să desăvîșească critica și autocritica, să educe pe membrii și candidații de partid în spiritul atitudinii nelinduplicate față de lipsuri.

Comitetul de partid și toate organizațiile de bază de la uzinele „30 Decembrie” trebuie să înțeleagă că nescocînd la iveală deschis și cinstit, greșelile din muncă, nu se poate asigura dezvoltarea noului. Nu se poate face o bună educație a comunistilor și celorlalți oameni ai muncii atunci cînd în loc să se stimuleze critica și autocritica, se mușamalizează lipsurile. A educa pe membrii de partid în spiritul autocriticii — înseamnă a-i învăța să lupte împotriva îngîm-fării, a mulțumirii de sine. Îngîmfăria, lăudăroșenia prezintă mari primejii, duc la autolînișire, la atitudine de pasivitate.

Comitetul de partid, organizațiile de bază trebuie să promoveze astfel critica și autocritica, încît să învețe pe fiecare muncitor din uzină să-și facă zilnic bilanțul muncii sale, să-și vadă singur lipsurile, să reflecteze cum ar putea obține rezultate mai bune. Aceasta va constitui un mare ajutor în activitatea creatoare a organizațiilor de bază, pentru îmbunătățirea muncii lor, pentru îndeplinirea sarcinilor ce le-au fost puse în fața de Congresul partidului.

